

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przeliczył J. A., od 1 stycznia 2014 r., emeryturę. W treści decyzji organ rentowy wskazał, że z uwagi na brak możliwości wyliczenia podstawy wymiaru, emerytura wynosi 24% kwoty bazowej, a ponadto, że do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 19 lat, 7 miesięcy i 9 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku i 9 miesięcy. Organ rentowy ustalił emeryturę wnioskodawcy na kwotę 751,23 zł (po waloryzacji od dnia 1 marca 2014 r.) jednocześnie zaznaczając, że emeryturę zmniejsza się z tytułu wypłaconych zasiłków z pomocy społecznej tj. o kwotę 145,95 zł (od 1 maja 2014 r. po potrąceniu tej kwoty wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 506,67 zł.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że niniejszą decyzją doliczono do stażu pracy okres zatrudnienia wnioskodawcy od 15 lutego 1966 r. do 15 lutego 1967 r. oraz od 7 kwietnia 1976 r. do 23 kwietnia 1976 r. Zgodnie z art. 27 ustawy emerytalnej ubezpieczonemu urodzonemu przez dniem 1 stycznia 1949 r. emerytura przysługuje po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 65 lat i 2 miesiące dla mężczyzn urodzonych w II kwartale 1948 r. oraz udowodnieniu okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego co najmniej 25 lat. Wnioskodawca udowodnił 19 lat, 7 miesięcy i 9 dni okresów składkowych oraz 1 rok i 9 miesięcy okresów nieskładkowych. J. A. udowodnił łącznie 21 lat, 4 miesiące i 9 dni i tym samym, uwzględnienie do wyliczenia świadczenia powyższych okresów zatrudnienia, pozostanie bez wpływu na wysokość świadczenia.

/decyzja k.201-204 plik II akt ZUS/

W dniu 28 maja 2015 roku do organu rentowego wpłynęło odwołanie J. A. od w/w decyzji. Odwołujący wskazał, że urodził się (...) i nie wie dlaczego w w/w decyzji zaliczono mu jedynie 21 lat i 4 miesiące. J. A. podniósł, że w związku z faktem, że urodził się przed 1949 r. do wyliczenia emerytury wystarczy mu 20 lat. Odwołujący wskazał, że do stażu pracy zaliczonego przez ZUS powinno mu się zaliczyć 4 lata pracy w zakładach prywatnych (a, jak podał w odwołaniu - lat tych ZUS nie zaliczył, z uwagi na fakt przebywania w tym czasie na rencie chorobowej). Wnioskodawca wskazał, że jest osobą niepełnosprawną od 25 marca 2002 r. J. A. wniósł o pozytywne rozpatrzenie jego sprawy.

/odwołanie k.3/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tegoż Sądu w dniu 24 czerwca 2014 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując jednocześnie, że ubezpieczonemu (na podstawie art.28 ustawy emerytalnej) przyznano emeryturę od dnia 22 czerwca 2013 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, a takiej emerytury nie podwyższa się do kwoty emerytury minimalnej określonej w art. 85 ust.2 ustawy emerytalnej. W dalszej części odpowiedzi na odwołanie organ rentowy przedstawił wyliczenia zawarte w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.5-6/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. A. urodził się (...), od dnia 25 marca 2002 r. posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

/okoliczność bezsporna, a nadto orzeczenie o niepełnosprawności/

Decyzją z dnia 26 września 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał J. A. prawo do emerytury od dnia 22 czerwca 2013 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W treści decyzji ZUS wskazał, że wnioskodawcy przyznano prawo do emerytury na podstawie art. 28 ustawy emerytalnej z uwagi na udowodnienie przez niego łącznie 20 lat, 4 miesiące i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy podniósł ponadto, że do stażu pracy nie zaliczono wnioskodawcy okresu od 10 listopada 1975 r. do 30 maja 1976 r. - "Wyrób Galanterii J. M." S. pow. K.

oraz okresu od 11 lipca 1981 r. do 30 marca 1982 r. i okresu od 31 marca 1983 r. do 20 maja 1984 r. – Zakład (...) z uwagi na fakt , iż posiadana dokumentacja nie potwierdza zatrudnienia w w/w okresach.

Niniejszą decyzją doliczono okresy od 18 grudnia 1975 r. do 11 lutego 1976 r. oraz od 20 lutego 1976 r. do 27 lutego 1976 r. Okres pobierania renty chorobowej tj. od 31 marca 1982 r. do 30 marca 1983 r. został uwzględniony wnioskodawcy do stażu pracy , a co do okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy (od 31 marca 1983 r. do 4 grudnia 1984 r. i od 17 września 1983 r. do 1 października 1985 r.) organ rentowy wskazał , że wobec ustalenia , iż wnioskodawca udowodnił staż w wymiarze 20 lat , 4 miesięcy i 5 dni zaliczenie okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy pozostanie bez wpływu na wysokość świadczenia.

/decyzja k.117-120 odwrót plik II akt ZUS/

W dniu 20 stycznia 2014 r. J. A. złożył wniosek , po którego rozpatrzeniu wydano zaskarżoną decyzję.

/wniosek k.137/138 , decyzja k.201-204 plik II akt ZUS/

Do wyliczenia emerytury, w zaskarżonej decyzji , ZUS przyjął następujące okresy zatrudnienia wnioskodawcy :

- od 15 lutego 1966 r. do 15 lutego 1967 r.
- od 2 lutego 1967 r. do 26 lipca 1967 r.
- od 26 sierpnia 1967 r. do 15 marca 1969 r.
- od 9 lipca 1969 r. do 1 listopada 1975 r.
- od 18 grudnia 1975 r. do 11 lutego 1976 r.
- od 20 lutego 1976 r. do 27 lutego 1976 r.
- od 7 kwietnia 1976 r. do 23 kwietnia 1976 r.
- od 10 czerwca 1976 r. do 30 czerwca 1981 r.
- od 1 lipca 1981 r. do 30 marca 1982 r. (kod 42)
- od 31 marca 1982 r. do 30 marca 1983 r.(kod 42)
- od 5 grudnia 1984 r. do 16 września 1985 r.
- od 2 października 1985 r. do 15 grudnia 1986 r.
- od 30 grudnia 1986 r. do 26 stycznia 1988 r.
- od 29 stycznia 1988 r. do 9 marca 1989 r.
- od 6 kwietnia 1989 r. do 31 stycznia 1990 r.

Zakład uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 19 lat , 7 miesięcy i 9 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku i 9 miesięcy.

/karta przebiegu zatrudnienia k.189/190 plik II akt ZUS/

W okresie od 9.07.1969r. do 1.11.1975r. wnioskodawca pracował w (...) Zakładach (...)

/świadcstwo pracy k. 3 akt ZUS/

W okresie od 10.11.1975r. do 30.05.1976r. w zakładzie (...) w S. pow. K. – wykonywał czynności bez formalnej umowy [o jakimkolwiek wymiarze prawnym] , bez wyznaczonego czasu pracy, gdyż [jak zeznał k. 88 odwr.] – w tym czasie pracował w Zakładach (...)’ w pełnym wymiarze czasu pracy

/zaświadczenie k. 4 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy k. 88 odwr. / .

W okresie 10.09.1976r. – 30.06.1981r. wnioskodawca pracował w Przedsiębiorstwie (...)

/świadcstwo pracy k. 15 akt ZUS/

W okresie 11.07.1981- 20.05.1984r. wnioskodawca pracował jako robotnik w Zakładzie (...) - Ciesielskim w W. K. R.

/świadcstwo pracy k. 17 akt ZUS/

W okresie od dnia 31.02.1982r. do 30.03.1983r. J. A. pobierał rentę chorobową , przyznaną decyzją ZUS z dnia 15 lutego 1983r.

/decyzja k. 23 akt ZUS/.

Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 29.09.1983r. w sprawie II U 1871/83 wnioskodawca pobierał rentę inwalidzką III grupy inwalidów od dnia 31.03.1983r. , przyznaną decyzją ZUS z dnia 6.12.1983r.

/odpis wyroku k. 35 , decyzja ZUS z dnia 6.12.1983r. k. 37 akt ZUS/

/zeznania wnioskodawcy k.88 odwrót w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami k.88 odwrót oraz w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:54 – 00:11:29 e-protokołu rozprawy z dnia 3 marca 2015 r./

Decyzją z dnia **26 września 2013r.** ZUS przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 22.06.2013r.

/decyzja k. 127/128 akt ZUS/

Decyzją z **dnia 28 lutego 2014r.** ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do zmiany wysokości pobieranego świadczenia .

/decyzja z dn. 28.02.2014r. k. 151/152 akt ZUS/

W dniu 4 kwietnia 2014r. wnioskodawca złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury , załączając kserokopię świadectwa pracy z dnia 30.04.1976r. , potwierdzające zatrudnienie w (...) Spółdzielni Pracy (...) w okresie 7.04.1976-23.04.1976r. Tę kserokopię potwierdziła Krajowa Rada Spółdzielcza.

/wniosek k. 179/180, kserokopia świadectwa pracy k. 181/182, potwierdzenie k., 183 akt ZUS/

Decyzją z **dnia 11 kwietnia 2014r.** ZUS przeliczył emeryturę wnioskodawcy. W treści decyzji organ rentowy wskazał , że , z uwagi na brak możliwości wyliczenia podstawy wymiaru , emerytura wynosi 24% kwoty bazowej . Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 19 lat , 7 miesięcy i 9 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku i 9 miesięcy. Organ rentowy ustalił emeryturę wnioskodawcy na kwotę 751,23 zł (po waloryzacji od dnia 1 marca 2014 r.) jednocześnie zaznaczając , że emeryturę zmniejsza się z tytułu wypłaconych zasiłków z pomocy społecznej tj. o kwotę 145,95 zł (od 1 maja 2014 r. po potrąceniu tej kwoty wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 506,67 zł.). W tej decyzji ZUS uwzględnił okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w (...).02.1966-15.02.1967r. oraz w (...) 7.04.1976-23.04.1976r.

/decyzja z dn. 11.04.2014r. k. 191/192 , wyjaśnienie ZUS k. 195/196 akt ZUS/

W dniu 18.04.2014r. wnioskodawca złożył wniosek o – prawidłowe doliczenie do okresu składkowego od dnia 15.II.1966 do 15.II.1967 [wnioskodawca nie podał – gdzie]

/wniosek k. 199/200 akt ZUS

Zaskarżoną decyzją z dnia 21 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przeliczył J. A., od 1 stycznia 2014 r., emeryturę. W treści decyzji organ rentowy wskazał , że z uwagi na brak możliwości wyliczenia podstawy wymiaru , emerytura wynosi 24% kwoty bazowej , a ponadto , że do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 19 lat , 7 miesięcy i 9 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku i 9 miesięcy. Organ rentowy ustalił emeryturę wnioskodawcy na kwotę 751,23 zł (po waloryzacji od dnia 1 marca 2014 r.) jednocześnie zaznaczając , że emeryturę zmniejsza się z tytułu wypłaconych zasiłków z pomocy społecznej tj. o kwotę 145,95 zł (od 1 maja 2014 r. po potrąceniu tej kwoty wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 506,67 zł.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych zazaczył, że niniejszą decyzją doliczono do stażu pracy okres zatrudnienia wnioskodawcy od 15 lutego 1966 r. do 15 lutego 1967 r. oraz od 7 kwietnia 1976 r. do 23 kwietnia 1976 r. Zgodnie z art. 27 ustawy emerytalnej ubezpieczonemu urodzonemu przez dniem 1 stycznia 1949 r. emerytura przysługuje po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 65 lat i 2 miesiące dla mężczyzn urodzonych w II kwartale 1948 r. oraz udowodnieniu okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego co najmniej 25 lat. Wnioskodawca udowodnił 19 lat , 7 miesięcy i 9 dni okresów składkowych oraz 1 rok i 9 miesięcy okresów nieskładkowych . J. A. udowodnił łącznie 21 lat , 4 miesiące i 9 dni i tym samym, uwzględnienie do wyliczenia świadczenia powyższych okresów zatrudnienia, pozostanie bez wpływu na wysokość świadczenia.

/decyzja k.201-204 plik II akt ZUS/

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o dokumentację z akt organu rentowego, uznając ją za wiarygodną i wystarczającą dla poczynienia przedmiotowych ustaleń. W odniesieniu zaś do zeznań wnioskodawcy podkreślić należy , że wnioskodawca oprócz własnych twierdzeń nie przedstawił żadnych dowodów , które w jakikolwiek sposób mogłyby podważyć ustalenia organu rentowego zawarte w zaskarżonej decyzji. Podkreślić należy , że w trakcie procesu Sąd występował do instytucji zajmujących się przechowywaniem akt archiwalnych celem ustalenia czy wnioskodawca pracował w zakładzie (...) oraz w Zakładzie (...) - Ciesielskim w W. , ale żadna z w/w instytucji nie dysponuje dokumentacją mogącą potwierdzić twierdzenia wnioskodawcy. Ponadto kwestii zgłaszanych przez wnioskodawcę nie porusza także materiał dowodowy zgromadzony w sprawie II U 1871/83 jaka toczyła się z odwołania wnioskodawcy przed tutejszym Sądem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Wskazać należy , że na podstawie **art. 114 ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 , poz. 748) wysokość świadczeń emerytalno – rentowych ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na ich wysokość.

Ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny wskazuje , że wnioskodawcy przyznano prawo do emerytury od dnia 22 czerwca 2013 r. i tym samym organ rentowy prawidłowo zastosował dyspozycję art. 27 ust.3 pkt 3 ustawy emerytalnej przyznając mu emeryturę po ukończeniu 65 lat i 2 miesięcy. Niemniej jednak z uwagi **na brak legitymowania się przez wnioskodawcę 25 – letnim okresem** składkowym i nieskładkowym , aby przyznać mu emeryturę organ rentowy musiał zastosować dyspozycję art.28 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z jego brzmieniem ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 (w przypadku mężczyzn 25 lat), przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 15 lat dla kobiet i co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

Tym samym wykazanie 20 – letniego stażu uprawniało wnioskodawcę do emerytury.

Oczywistym w niniejszej sprawie jest fakt , że **zaskarżoną decyzją doliczono do stażu pracy wnioskodawcy okres zatrudnienia od 15 lutego 1966 r. do 15 lutego 1967 r. oraz od 7 kwietnia 1976 r. do 23 kwietnia 1976 r.** , ale jednocześnie nie wystarczyło to na uznanie , że wnioskodawca legitymuje się wymaganym 25 – letnim stażem pracy.

Wskazać należy , że w niniejszej sprawie nie zgromadzono dowodów , które w jakikolwiek sposób pozwoliłyby zakwestionować ustalenia poczynione przez organ rentowy. Podnieść należy , że wnioskodawca był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, i dlatego , Sąd, aczkolwiek – zawsze w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych – wspiera, w postępowaniu dowodowym ubezpieczonych , to inicjowanie , ewentualnego, postępowania dowodowego w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie , należy do strony i jej pełnomocnika – profesjonalisty. Zatem sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) /por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996r., sygn. akt I CKU 45/96, opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76; wyrok Sądu Najwyższego z 7 października 1998 r., sygn. II UKN 244/98, opubl. OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662/.

Na marginesie dodać należy , że wnioskodawca ma rację , że , jako osobie urodzonej przed 1949 r. przysługuje mu prawo do emerytury przy wykazaniu stażu pracy wynoszącego 20 lat , ale wiązać się z tym faktem pewne negatywne konsekwencje , a sytuacja wnioskodawcy nie będzie tożsama z sytuacją ubezpieczonego (przy założeniu , że wiek emerytalny takiego ubezpieczonego jest tożsamy z wiekiem emerytalnym wnioskodawcy) który legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 25 lat. Dyspozycja art. 28 ustawy emerytalnej jest swego rodzaju przywilejem dla osób urodzonych przed 1949 r. , tak jednocześnie nie jest możliwym podwyższenie kwoty takiej emerytury do kwoty emerytury minimalnej (art.54 ustawy emerytalnej).

Ponieważ wnioskodawca nie udowodnił okoliczności leżących u podstaw odwołania, na podstawie art. 477¹⁴§ 1 kpc, Sąd Okręgowy odwołanie oddalił i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd przyznał ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Łodzi dla adwokat E. C. kwotę 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy złote i osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Zgodnie z art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku o adwokaturze (tj. Dz. U. z 2014 roku poz. 635 ze zm.) koszty pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu ponosi Skarb Państwa. W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz.461) zasądzając opłatę za czynności adwokackie z tytułu zastępstwa prawnego, Sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Stosownie do § 12 ust. 2 w/w rozporządzenia stawki minimalne w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego wynoszą 60 zł. Zgodnie z § 2 ust.3 w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłaty, o których mowa w ust. 1 § 2, Sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i

usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. Z tych względów Sąd zwiększył należną kwotę o kwotę podatku VAT tj. o kwotę 13,80 zł. Sąd ustalając w/w kwotę wziął pod uwagę §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1079) oraz treść § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie. (Dz. U. z 2015 roku , poz.1800).

W punkcie 3 sentencji wyroku na podstawie art. 98 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał wypłacić w/w kwotę ze środków Skarbu Państwa – kasy Sądu Okręgowego w Łodzi

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć oraz pełnomocnikowi wnioskodawcy.